

ŠTUBIDU

LETNIK 19 | ŠTEVILKA 2 | MAREC 2024

ŠTUBIDU

UVODNIK

Dobrodošli v posebno številko Štubiduja, ki smo jo v Sekciji pripravili ob 25. obletnici izhajanja naše najljubše revije. Četrto stoletja dolgo življenje je težko strniti na nekaj strani, zato nam ne zamerite, če smo kak vam drag prispevek izpustili. Potrudili smo se narediti izbor, ki bo pokazal, kako je Štubidu nastal in se razvijal, kar odsevajo naslednji prispevki: Uvodnik nulte številke, Kako je zaživel Štubidu in Uvodnik druge številke enajstega letnika. K tem pa smo dodali še druge, ki poročajo o velikih dosežkih, kot je organizacija in gostitev BOBCATSSS-a, o dosežkih, ki so bili pred svojim časom, kot je bila vzpostavitev SPLETNICE, in o aktivnem sodelovanju pri reševanju prostorske stiske na fakulteti, problema, ki je aktualen še danes. Prav tako aktualna je kolumna nekdanje oddelčne knjižničarke in pobudnice študentskih aktivnosti na Oddelku Hedvike K. Pavlica, ki razmišlja o vrednosti univerzitetnega študija bibliotekarstva glede na vrednost, ki jo družba pripisuje bibliotekarskemu poklicu. Z njo je v medčasovni dialog vstopila dr. Tanja Merčun Kariž, danes priljubljena profesorica informacijske znanosti, nekdanj, preden je k svojemu imenu dodala doktorski naziv in še en priimek, predsednica Sekcije, v svoji raziskavi odnosa slovenske družbe do bibliotekarskega študija in poklica. Tukaj je še raziskava bralnih navad naših študentov, ki bi jo v času razmaha short-form vsebin bilo vredno ponoviti. Za konec pa naj si vsak prebere še svoj biblioskop. Naj vam teknejo spomini!

ZVEZA BIBLIOTEKARSKIH DRUŠTEV
SLOVENIJE

Filozofska fakulteta
ŠTUDENSKI
SVET

Univerza v Ljubljani
FILOZOFSKA
FAKULTETA

KAZALO

Uvodnik	4
Prvi bibliotekarski žur	5
Trabanti, gospodinjci ali intelektualni proletariat iz knjižnic	6
Priprave na simpozij v Portorožu že potekajo!	8
SPLETNICA - Digitalna knjižnica nas študentov je zunaj!	11
Kako je zaživel Štubidu	13
Odnos slovenske družbe do študija bibliotekarstva in bibliotekarskega poklica	21
Protest za reševanje prostorske stiske	24
Uvodnik	26
Bralne navade študentov bibliotekarstva	28

KOLOFON

ŠTUBIDU - revija študentov bibliotekarstva

Letnik 19, številka 2, marec 2024 (štud. leto 2023/2024)

Izdaja Sekcija študentov bibliotekarstva pri ZBDS

Kontakt: stubidu@zbds-zveza.si in studenti.biblio@zbds-zveza.si

ISSN 2820-4530

Glavni urednik: Luka Oprešnik

Uredniški odbor: Jakob Faganel, Dominik Lenarčič, Metka Medved, Nazariy Shebunchak
in Pia Utenkar

Avtorji prispevkov: Stane Hribar, Brina Jeric, Hedvika K. Pavlica, Darja Kogovšek, Martina Kerec, Blaž Lesnik, Kristina Hoffman, Edo Grabrijan, Aleš Klemen, Dare Majcenovič, Barbara Zajc, Tanja Curhalek, Tanja Merčun, Mitja Iskrič, Ana Češarek, Maja Plazar, Tanja Pogorelčnik in Zvezdica Bukbuk

Jezikovni pregled: Metka Medved

Oblikovanje in prelom: Luka Oprešnik

Tisk: Birografika BORI d.o.o.

Naklada: 120 izvodov

Vse fotografije in grafike so last Štubiduja in avtorjev. Več informacij v ustreznih številkah.

Vse pravice pridržane. Ponatis celote ali posameznih delov na kateremkoli mediju je dovoljen s predhodnim dovoljenjem izdajatelja in navedbo vira.

Letnik 1, številka 0

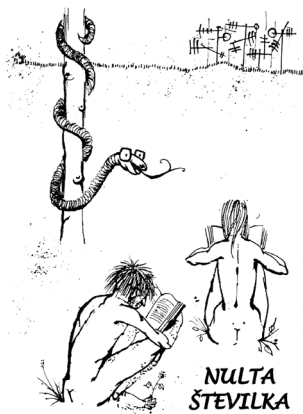
UVODNIK

Končno se je začelo premikati. Tudi na našem oddelku. Tisti iz višjih letnikov ste gotovo že slišali, da se naš kolega Hinko S.S. že kar dolgo časa podi naokoli s kupom listov in predlogov za naš študentski časopis. Vendar ni in ni šlo ...

V prvem tednu marca je bila na našem oddelku prva družabna prireditev - priložnost, da se skupaj pogovorimo o življenju na oddelku. Na žalost je bila udeležba (kljub kopici plakatov in obljubljenemu prigrizku) predvsem s strani študentov milo rečeno skromna. Več o tem večeru si preberite v listu. Tega večera je bila s strani naše bibliotekarke g. Hedvike Pavlice dana pobuda za ustanovitev bralnega društva študentov bibliotekarstva. Na prvem srečanju smo se dogovorili, da bomo uresničili dolgoletni 'projekt študentskega časopisa'. Po hitrem postopku smo izglasovali ime našega lista. Predlogov je bilo več, dva sta dobila isto število glasov: Bibliotekarček in Štubidu. Kompromis je pripeljal do tega, kar preberete na naslovnici.

Nulta številka je pred vami. Sestavljena je hitro in z namenom iziti ob otvoritvi avtomatiziranega poslovanja naše oddelčne knjižnice. Zato nam morebitnih spodrseljavev ne zamerite. Ker imamo zaenkrat na razpolago samo štiri strani,

BIBLIOTEKARČKOV ŠTUBIDU

List študentov bibliotekarstva

smo bili prisiljeni Hinkove gromozanske kupe gradiva na vso moč skrčiti. Odločili smo se, da v tiskani obliki izdajamo samo list — predvsem z namenom obveščanja o dogodkih na oddelku. Strokovne prispevke, poročila, članke, pesmi ... pa nameravamo v celoti objaviti na Internetu. Vse bo sodilo v sklop strani predstavitev oddelka, kjer bo imel naš časopis svoje mesto. O postavitvi vas bomo sproti obveščali.

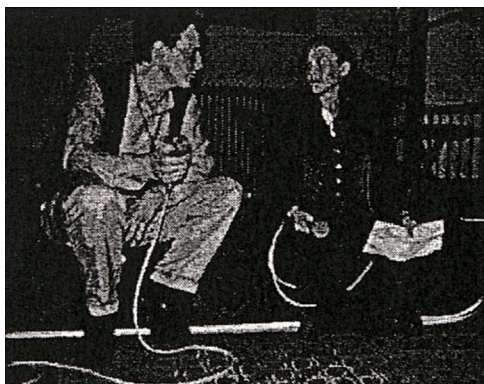
Idej in načrtov je veliko, seveda pa več glav več predlaga in tudi več uresniči. Zato vas vse skupaj in vsakega posebej vabimo k sodelovanju. Vsi, ki bi vas veselilo delati v neumornem timu in imate dovolj dobre volje, se oglasite!

Letnik 1, številka 1-2

PRVI BIBLIOTEKARSKI ŽUR

Pišeta: Stane Hribar in Brina Jerič

Bila je sreda, 21. aprila leta 1999, ko se je zgodilo. Prvi žur bibliotekarjev. In vsi, ki so biti tam mi lahko pritrdijo, da je bilo nepozabno. Zasluga za to pa gre vsem vam, ki ste verjeli v nas, prišli in naredili žur. Vse se je začelo s spoznanjem, da je že skrajni čas, da kdo premakne svoj rit. Kot se za vsak žur spodobi, se je tudi naš začel s malenkostno zamudo. Program sta vodila Mark in Ester. Začelo se je s pozdravom, sledila je srce parajoča bibliotekarska zaprisega, vodil jo je Hinko, ki ni pustila suhega nobenega očesa. Vse navzoče je v imenu profesorjev nagovoril prof. Urbanija.

Tekmovalo je pet skupin, od prvih letnikov do profesorjev. Najbolj zabavni sta biti igranje »gužve v knjižnici« in karaoke.

Zmagovalna skupina je dobila največji kup knjig, nihče pa ni odšel praznih rok. Posebno nagrado smo podelili geologu Sašotu, za njegovo požrtovalno vlogo pri prodaji kart. Uradni del se je končal s podelitvijo nagrad, sledil je koncert, ki so ga izvajali Aleš, Tanja, Gedor in Blaž. Za njimi je nastopil trio Pero, Gal in Janez. Plesalo in norelo se je do konca, beri do dveh zjutraj, ko so nas vrgli ven. Za konec pa bi se rad zahvalil še vsem, ki ste kakorkoli prispevali k našemu žuru, tudi če ste šele po dolgem pregovarjanju kupili karto. 2. izdaja sledi.

Pohvala organizatorjem in vsem, ki s(m) o prišli na žur. Se vidimo drugo leto!

»Danes, ko postajam bibliotekar, dajem svečano bibliotekarsko zaprisego, da bom spoštoval naš etični kodeks, da bom hodil po poti velikih bibliotekarjev, od Kalimaha do Čopa, od Verone do Leibnitza, od Ranganathana do Deweja; da bom kot oni razvrščal knjige po abecedi, se za uporabnike želje zavzemal po njihovi potrebi, jih športno bodril ob lepi knjižni besedi. Ko dajem to svečano bibliotekarsko zaprisego zaključujem, da bom ravnal po vzoru velikih bibliotekarskih predhodnikov, pri tem pa upošteval dejstvo, da ima knjižnični uporabnik vedno zadnjo besedo.«

Letnik 3, številka 2

TRABANTI, GOSPODINJCI ALI INTELEKTUALNI PROLETARIAT IZ KNJIŽNIC

Piše: Hedvika K. Pavlica

Tole je članek, mišljen malo za šalo in malo zares. In je povedan nekako na uho, ne javno. Ko človek nekaj let dela v knjižničarstvu, in to za isti denar kot na začetku, in ko iz meseca v mesec težje plačuje položnice in vsakič višje cene ter se nevarno približuje meji revščine, se sprašuje, ali je res smiselno v novi demokratični državi opravljati intelektualna dela, se dan na dan izobraževati, zbirati informacije, se truditi narediti največ iz situacije in poleg tega navduševati za to tudi mlade? Ali ne bi bilo bolje povedati jim na začetku, da biti knjižničar, s srednjo šolo, ali bibliotekar, s končano fakulteto, ne pomeni bogve kaj. In zakaj za vruga bi človek še študiral za to, ko pa se poklica lahko mirno priučiš v pol leta na tečaju.

Če človek zbanalizira zadeve in če se ne trudi delati drugega, kot vzdrževati tisto, kar je, je navaden gospodinjec ali gospodinja z diplomo. In dela tako malo, kot je plačan. Tako se da preživeti, vedriti,

a brez občutka, da je ta služba tista prava, resnično poslanstvo, profesija. In potem čakati na prvo priliko, ki se ponudi, da greš delat v svojo prvo stroko. Tudi gospodinjskega dela je v knjižnici dovolj, ampak za to res ne rabiš diplom.

Če stvar potenciramo, ugotovimo, da biti bibliotekar danes ni drugega, kot biti delavec, proletarec, pomeni biti le kolešček v industriji znanja, prejemati mezdo kot nadomestilo za svojo prisotnost na delu.

Ali je potem smiselno izobraževati se, delati, improvizirati, bentiti po raznih komitejih in organih, dokazovati, da knjižnice morajo biti, da so temelj izobraževanja, srce univerze, stiskati denar iz raznih virov za nakup tega in onega v knjižnici, ko pa je načeloma tako vseeno, ali imamo eno knjigo več ali manj. Vseeno je, ali imamo dostop do te informacije tukaj in zdaj, ker se itak nikoli ne ve, koliko stane manjkajoča informacija. Zakaj bi se trudili z vsemi temi uporabniki, zakaj bi bili prijazni, obveščeni, tudi ustrezljivi do njih. Tudi nam ni nihče ničesar podaril, zakaj bi mi njim. Naj gredo kam drugam, kjer imajo boljše plače. Vseeno je, ali je katalog narejen ali ne, ali so revije ali ne... Vse to delajo vodje, ki so za to plačani, le zakaj bi proletarec še vodil samega sebe? Za to mora imeti nadzornike, šefe, druge, da mislijo namesto njega... In sploh naj bo srečen, da ima zagotovljeno državno službo.

Zakaj bi lahko bili knjižničarji/bibliotekarji trabanti? Pomeni »trabant iz knjižnice« to, da se knjižničarji vozimo le s to znamko vzhodnonemškega avtomobila? Iz zgoraj navedenih primerov bi lahko skleпали. V Slovenskem pravopisu iz leta 1962 je beseda TRABANT pomenila SPREMLJEVALCA, OPRODO. V SSKJ (Slovar slovenskega knjižnega jezika, zv. V, str. 133) ima beseda pet pomenov, od nebesnega telesa, ki kroži okoli kakega planeta, do stalnega spremljevalca, somišljenika, privrženca, telesnega stražarja pomembne osebe, npr. doži in kralji, ter petega, ki pomeni tip osebnega avtomobila vzhodnonemške tovarne iz Zwickaua.

Knjižničarji smo neizogibni spremljevalci, oprode vseh, ki potrebujejo knjige in druge vrste zapisov, in to od začetka pisne kulture. Še pol stoletja nazaj se je reklo, da stoji za vsakim uspešnim znanstvenikom ali kulturnikom po en bibliotekar, če omenimo navezo Prešeren-Čop, pa še mnogokatero. Ko si lahko imel svojega bibliotekarja za prijatelja in svetovalca v svet knjig, zapisane kulture, temelja kulture, civilizacije.

Še vedno je prevladujoče javno mnenje o našem delu, da je v knjižnici lep mir, kjer knjižničar lahko bere in je daleč od ponorelega sveta! Viktorijanske predstave so to, a trdožive. Danes je velika knjižnica bolj podobna supermarketu, ali hipermarketu, knjižničarji pa

blagajnikom in tisti zadaj skladiščnikom, ekonomom... Nekateri, bolj moderne, so bolj kot banke, saj imajo vse, tudi knjigomate. Pravzaprav smo »papirnata civilizacija«. Porabimo ogromne količine papirja, in to samo zaradi neke davne iznajdbe pisave, posrednega sporočanja, ki premaguje daljave in čas. Saj sedaj, ko prihaja Internet, ne bo tako nihče potreboval knjig in knjižnic. In tudi, ljudje imajo denar, zakaj si ne bi knjig kar kupovali, kolikor jih pač rabijo? Pa še založniki in knjigarnarji bodo veseli? Sama zguba, ti knjižničarji. Družbena poraba, proračunski potrošniki ...

A je že kak knjižničar bil poslanec? In je kaj naredil za svojo srenjo potem? Ali jo je, kot Cankar mater, zatajil?

No, to so vprašanja, ki se mi porajajo o statusu visokošolskega bibliotekarja danes.

Mnogokrat so bili bibliotekarji po svojem družbenem statusu svečeniki, če samo egiptovske pogledamo, recimo Ozirisa. Koliko nam danes manjka do tega statusa, če smo sedaj res na dnu, duhovni proletariat, nekaj kmet, ki je pismen?

Svetovi, študentje moji, svetovi. Le hitro zamenjajte smer in študirajte kaj bolj donosnega. To vam iz srca priporoča Vaša knjižničarka, vsak dan, ko je slabe volje, ali »Library dragon«, ali celo »A delicate monster from a special library«...

P.S.: No, kdo mi zna naštetih kaj argumentov proti?

Letnik 3, številka 2

PRIPRAVE NA SIMPOZIJ V PORTOROŽU ŽE POTEKAJO!

Piše: Darja Kogovšek

Članek ne bo govoril o zgodovini in nastanku BOBCATSSS simpozija. Tudi ne bo govoril o dosedanjih devetih simpozijih, ki so se že zgodili.

Namen članka je predstaviti trenutno dogajanje na Oddelku za bibliotekarstvo, ki se odvija predvsem zaradi BOBCATSSS simpozija, ki bo leta 2002 potekal v Sloveniji, bolj natančno v Portorožu. In zakaj se bo vse skupaj dogajalo ravno v Portorožu? Razlog za to je, da smo slovenski študentje soorganizatorji 10. simpozija knjižničarskih in informacijskih znanosti. Pri organizaciji sodelujemo z nemškimi študenti.

Veliko o samem prizorišču dogajanja, o vseh formalnostih glede udeležbe na simpoziju, o samih organizatorjih itd. si lahko pogledate in preberete na internetni strani, ki jo je pripravila ena izmed skupin, ki je del slovenskega tima. Trenutno slovenski tim sestavlja 6 večjih skupin:

1. Marketing / Finance: koordinator «Marketing» - Darja Kogovsek; koordinator «Finance» - Manuela Hari
  2. Organizacija: koordinator - Sonja Svoljsak
  3. Informacijska tehnologija: koordinator - Špela Zupanc
  4. Udeleženci: koordinator - Mark Klobgar
  5. Program: koordinator - Branka Badovinac
  6. Publikacija: koordinator - Blaž Lesnik
- V Nemčiji obstajajo identične skupine, s katerimi sodelujemo preko e-mailov, telefona in tudi preko redkih obiskov. Prvi tovrsten obisk smo izvedli meseca novembra, ko sva Mark Klobčar in jaz skupaj s še dvema profesorjema, Jožetom Urbanijo in Primožem Južničem, odpotovala v Stuttgart. Šlo je za uradni obisk na njihovem oddelku za bibliotekarstvo, ki se nahaja v prej omenjenem mestu na Visoki šoli za bibliotekarske in informacijske znanosti. Med tridnevnim obiskom smo spoznali njihov oddelek, način študija ter tudi skupaj postavili nekaj trdnih temeljev za skupno sodelovanje pri organizaciji

Leta 2002 bo simpozij knjižničarskih in informacijskih znanosti BOBCATSSS simpozij potekal v Sloveniji, natančneje v Portorožu, v organizaciji slovenskih in nemških študentov. Več o samem prizorišču dogajanja, formalnostih glede udeležitve, organizatorjih ... lahko poiščete na spletni strani www.bobcatsss.org

(ustanovili smo skupine, jim določili naloge, si izmenjali informacije o posameznikih, ki bodo pri organizaciji sodelovali,...). Drugi tovrsten obisk se bo odvijal v maju, ko bodo nemški študentje prišli na tridnevni obisk k nam. Med drugim jim bomo predstavili naš Oddelek, jih popeljali na kraj dogajanja simpozija (Portorož), z njimi opravili kar nekaj sestankov in podobno.

Naj na kratko predstavim še, kaj bodo posamezne skupine počele v naslednjih mesecih in kaj so do sedaj že naredile. Skupina, ki je odgovorna za finance, je v sodelovanju s skupino za marketing že sestavila prošnjo za morebitne sponzorje oziroma donatorje, ki jih bo v prihodnjih dneh začela pošiljati na že zbrane naslove slovenskih firm, mednarodnih ustanov, društev,... V prihodnje bodo člani te skupine tudi osebno stopili do sponzorjev, ki bodo prejeli prošnjo za finančno pomoč, ter se z njimi dogovorili za morebitno sodelovanje.

Skupina, ki je odgovorna za marketing, sodeluje s skupino za finance pri pridobivanju finančnih sredstev, navezuje in vzdržuje stike z nekaterimi morebitnimi sponzorji, ki bodo izključeni iz tega seznama naslovov, na katere se bo pošiljalo enotno prošnjo (Študentska organizacija Univerze v Ljubljani, SOFF (Študentska organizacija Filozofske fakultete), Zveza bibliotekarskih društev Slovenije, Študentski servisi širom po Sloveniji, ministrstva Republike

Slovenije ipd. - za te morebitne sponzorje se bodo pripravile posebne prošnje), uredila je tudi že žiro račun, na katerega se bodo nakazovala sponzorska in donatorska sredstva. V prihodnje bo skupina skrbela za stike s sponzorji in javnostjo, predvsem pa bo skrbela, da bo denar pravilno odtekal z računa in da bo končna bilanca projekta v pozitivnem ali pa vsaj ničelnem stanju.

Skupina Organizacija skrbi predvsem za to, da med nemškimi in našimi študenti prihaja do redne komunikacije, da se informacije hitro pretakajo in da so le-te pravilne in natančne. Sestavlja zapisnike sestankov in jih posreduje tako slovenskim kot tudi nemškim študentom. Zbira končne roke, ki si jih posamezne skupine postavljajo, in skrbi, da se ti roki upoštevajo. Je pomembna vez tako med posameznimi skupinami v Sloveniji, kot tudi med obema organizatorjema.

Skupina Informacijska tehnologija je poskrbela, da na internetu lahko najdete vse najpomembnejše in koristne informacije, ki se navezujejo na BOBCATSSS 2002 (internetna stran, ki sem jo že prej omenila, je predvsem njihova zasluga), skrbi tudi za ureditev intraneta, ki bo povezoval predvsem organizatorje. V prihodnje bodo skrbeli, da bodo na spletni strani sveže novice. Na samem BOBCATSSS-u pa bodo dogajanje spremljali s fotoaparati, skrbeli bodo, da bodo udeleženci imeli dostop do interneta, da bodo dobili vse informacije

o Portorožu in še marsikaj drugega. In ko bo že vsega konec, se bomo mi in ostali udeleženci, ki bodo prišli v Portorož, lahko BOBCATSSS-a spominjali ob gledanju fotografij ...

Nemško skupino študentov s profesorji pričakujemo 7. maja, naslednji dan (torek, 8. maja) se bomo skupaj odpravili v Portorož, kjer si bomo ogledali Avditorij, kjer bo prihodnje leto potekal simpozij. V avtobusu je še dovolj prostora, zato vas vabimo, da se nam pridružite!

Skupina Udeleženci je poskrbela, da je lokacija, kjer se bo simpozij odvijal, rezervirana (Avtorium). Poskrbela bo tudi, da bo za goste simpozija v Portorožu na voljo dovolj prenočišč za udeležence. V bodoče se bo ukvarjala s sprejemanjem rezervacij za prenočišča, usmerjala bo udeležence na naslove, na katerih se bodo lahko tudi sami prijavljali, skrbela bo, da se bodo udeleženci dobro počutili, da se bomo vsi skupaj zabavali in da nam bo simpozij ostal v trajnem spominu.

Skupina Program je poskrbela, da se je izoblikovala glavna tema simpozija in podteme, v prihodnje bo sprejemala prijave za aktivno sodelovanje na simpoziju, pregledovala bo izvlečke, ki jih bodo pošiljali morebitni udeleženci, in v končni fazi bo poskrbela tudi za vsebinski del dogajanja na simpoziju.

Skupina Publikacija je poskrbela, da smo se v Vilnius (BOBCATSSS 2001) predstavili s pomočjo plakatov

za BOBCATSSS 2002, tudi naprej bo skrbela za promocijo v tej obliki. Za sam simpozij pa bo poskrbela, da bodo vsi referati, ki bodo predstavljeni, natisnjeni v knjižni obliki ter morda tudi na CD-romu.

Naj mi posamezne skupine ne zamerijo, če sem pozabila na kakšno njihovo pomembno nalogo. Ogromno je stvari, ki se bodo v prihodnje dogajale, zato se je težko spomniti vseh. Moj glavni namen je bil, da vam vsem tistim, ki pri zadevi sodelujete zgolj pasivno, prikažem pomembnost organizacije oziroma njeno širino.

Seveda se vse te dejavnosti odvijajo v sodelovanju z nemškimi skupinami. V teh nekaj mesecih smo spoznali, da je sodelovanje s tujimi študenti včasih oteženo zaradi raznih tehničnih problemov (netočni e-maili), da včasih prihaja tudi do nerazumevanja zaradi premajhnega znanja jezika, da je včasih težko uskladiti dve tako zelo različni kulturi naroda... Smo pa tudi spoznali, da je zanimivo delati v timu in poskušati premagati vse te in še druge stvari, ki včasih otežujejo sodelovanje med več ljudmi.

Letnik 4, številka 1

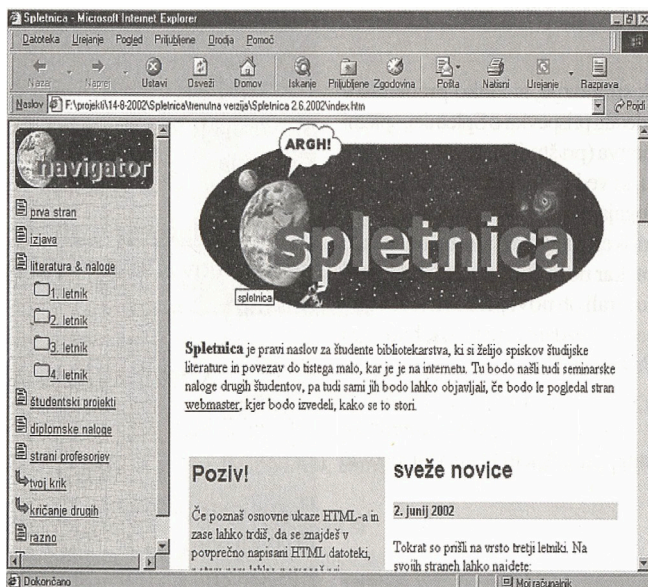
SPLETNICA - DIGITALNA KNJIŽNICA NAS ŠTUDENTOV JE ZUNAJ!

Piše: Martina Kerec

Tako je kolega Aleš najavil ta res fenomenalni dogodek, zaradi katerega se je v zadnjih treh letih obrnilo ničkoliko tipkanih strani v Wordu in po elektronski pošti. Vse od pomladi 1999 smo posamezniki razvijali idejo o vzpostavitvi digitalne knjižnice za študente in profesorje - največ nas je »zvijalo« ravno v času izpitnih obdobij, kot je zdajšnje: učiš se in učiš, si na treh četrtinah zapiskov in - boom! Manjkata dve predavanji! Izpit pa jutri. Ups, kaj pa sedaj ... GSM je bil še redkost, e-mail sicer že bolj razširjen, a nemalokrat brez modema doma ... Panično telefoniranje posameznikov

"Pojavila se je nova stran nas bogih študentov, ki smo predolgo trpeli za pomanjkanjem študijske literature in sekirali vse od naše preljube knjižničarke Hedvike pa do naših sotrpinov študentov višjih in (včasih za grehe v preteklosti neizpolnjenih študijskih obveznosti tudi) nižjih letnikov, ti pa so potem trpeli zaradi ponavadi nepravočasno vrnjenih zapiskov in dnevnikov bivanja v študijskih prostorih."

(»ta pridnih«): „Zdravo, tu Janez Zadnji hip; ti, a imaš od Miškolina predavanja? ... Ne nee, vem, da mi ne moreš dat' ... ma je jutri izpit, pa mi manjka tam sred' marca tretji teden... a 'maš?'! ... Ja, super, ampak sedaj so že vse fotokopirnice zaprte, a prideš jutri ob sedmih na faks? ... (Aha (in) a ... o ... no ja, ... uf) ... Ja, razumem, no, pol vsaj ob devetih ... No, izpit je ob 9.30, moram vsaj še prebrat. [Po?] uspešnih izpitih smo ugotavljali

enoglasno: Treba je narediti stran, kjer bomo dajali gor vse zapiske itd., in ne bo več problemov. Zmanjšali bomo stroške zaradi fotokopij in iz teorije v prakso prenesli, kar se učimo². Res smo začeli, a vsaka stvar³ ima svojo pot in do Spletnice smo prišli po letih različnih projektov⁴, njih naslovov in sodelujočih⁵.

Spletnica je torej postavljena, in čeprav smo bili zaskrbljeni, da je ne boste sprejeli, jo nekateri že pridno uporabljate. Za tiste, ki niste še nikoli sedli za računalnik in pokukali, kaj se v njej nahaja, je tu dvojno navodilo:

1.) pojdi do računalnika in odtipkaj naslednji naslov: <http://www.geocities.com/spletnica/> in našel boš, kar si iskal;
2.) če mi ta trenutek ne verjameš⁶, da je tam kaj koristnega, ti tukaj opišem vsebino:

a) prva stran (jo mora vsaka reč imet') prinaša najpomembnejše informacije:

- kaj lahko tu najdeš
- kaj je novega v Svežih novicah
- kaj je Bibliokomunikacija
- kaj je bilo novega v Starih novicah
- povezavo s Tutorjem

b) navigator te popelje na zate najpomembnejše strani:

- literatura in naloge po letnikih, kjer ne spreglej navodil uporabe,
- strani profesorjev
- študentski projekti

c) dodatno najdeš pod navigatorjem še kategorije, ki si jih moraš ogledati:

- diplomske naloge (v izdelavi)

- razno (se marsikaj najde, tudi novi Zakon o knjižničarstvu)

- naše kričanje - kjer je moto: ko rabiš, se „izkriči“⁷

d) na koncu pokukaj še med webmasterje, in če ti ni odveč, preberi vse, kar se da!

*Namesto konca kratka prošnja:
PROSIM te, da nam pošlješ kaj
svojega gradiva, ki je povezano s
študijem bibliotekarstva, informacijske
znanosti in knjigarstva.*

Spletnica deluje le na principu vzajemne podpore vseh študentov in profesorjev Oddelka in mednje sodiš tudi ti!

Najdeš nas na naslovih:

spletnica@yahoo.com ali

bibliokomunikacija@yahoogroups.com

1 O daj se no tolk' prosit, zin že!!!!

2 Saj veste, HTML in vse o digitalnih knjižnicah.

3 Počasi to dojemam.

4 O tem kdaj več kje drugje ...

5 Vsem se moram zahvaliti za pogon tega projekta, še posebej pa sem hvaležna Daretu in Alešu - čeprav so fizično postavitev speljali po njunem vzgibu, sta mi priznala avtorske pravice za vsebinsko zasnovo: HVALA!

6 Se mi večkrat zgodi, le da ne vem, ali je to posledica kakšnega virusa ali moje pojavnosti ...

7 Preprosto, a ne?

Letnik 3, številka 3

KAKO JE ZAŽIVEL ŠTUBIDU

PRVI ZAMETKI

(napisal Blaž Lesnik)

Zares se je začelo spomladi, leta 1999, ko je izšla prva (pravzaprav nulta) številka, takrat Bibliotekarčkovega Štubiduja. Vendar je bil to le tisti zadnji korak, na katerega smo nekateri čakali že nekaj let prej. Dejstvo, da je naš mladi oddelek med zelo redkimi, ki niso imeli svojega časopisa, revije ali lista, ni ostalo neopaženo. Prav tako so aktivnosti priprav sovpadale z edinim študentskim dogajanjem na Oddelku, to je z vsem, kar je slišalo na ime BOBCATSSS.

Z vseh začetkov se spominjam nekega zimskega večera, ko sem po predavanjih odhajal domov, z mano pa je bil tudi kolega Hinko. V rokah je držal zajetno mapo in neutrudno razpravljal. Seveda sva se vsake toliko ustavila, da je odprl svojo mapo in iz nje privlekel nekaj listov. Potem sva spet debatirala. Takrat sem začutil, da bi bilo prav, da se iz tega nekaj »izcimi«. Že samo zaradi Hinkovega truda in napora. Zbral je namreč že kar precej prispevkov, imel oblikovano naslovnico, razporeditev

»Študenti bibliotekarstva vendar morajo imeti svojo revijo!« je bilo slišati vzklike še pred nekaj leti v petem nadstropju Filozofske fakultete. Zbrali smo se in poskrbeli glede tega. Pri nastajanju naše revije je sodelovalo precej kolegov študentov bibliotekarstva, nekaj oseb pa je bilo ključnih in te nam bodo razkrile svoje občutke, strahove, radosti ustvarjanja. Pri branju tega prispevka boste odkrivali (skoraj) vse skrivnosti nastajanja prve revije študentov bibliotekarstva.

člankov ... Bil je s srcem pri stvari.

Vseeno se ni premaknilo. Hinko je še kar nekaj časa prenašal s sabo papirje in mape, časopisa pa ni bilo. Treba je bilo narediti korak na področju, ki je bilo drugačno od pridobivanja in pisanja člankov. Treba je bilo poskrbeti za finance, organizirati redakcijo, skratka idejo realizirati. Ker je s financami vedno križ, smo sklenili, da bomo skromni. Nulta številka je izšla na enem A3 listu (4 A4 strani) in bi jo lahko poimenovali List. V 70 izvodih smo jo skopirali in razdelili po oddelku. Kmalu zatem (maja 1999) nam je uspelo pripraviti prvo (celo dvojno!) številko na 11 straneh. Kopiranje smo imeli zagotovljeno na Oddelku. Tokrat smo naklado povečali na celih 90 izvodov. Ker nismo imeli nikakršnih finančnih sredstev, smo na začetku načrtovali, da bo Študibu v tiskani obliki izhajal le kot napovednik, članki pa bodo v celoti objavljeni na internetni strani. Vendar iz tega ni bilo nič.

Prišlo je leto 2000, tisočletni hrošč in drugi letnik Štubiduja. Ja, Bibliotekarčkov Štubidu se je preimenoval v Štubidu. Z imenom je bilo kar nekaj težav. Mnogim ni bil všeč, zdel se je preveč otročji in nismo imeli povezave z bibliotekarstvom. V tistem času se je veliko govorilo in prerekalo o novi obliki, zasnovi in prenovi Štubiduja, naredilo se ni nič. Bilo je na tem, da vse pade v vodo in da Štubidu zatisne oči, še preden je ugledal luč sveta. Pa vendar - vsake težave rodi svoj sad. Glavno je, da nismo obupali. Rodil se je prvi tiskani Štubidu z naslovnico Mikija Mustra, za kar gre glavna zasluga kolegu Edu. Posledica tiskanja je bilo tudi novo število izvodov (250), ki se je obdržalo do danes. Postavljeno je bilo tudi uredništvo z glavnim urednikom Daretom in pomočniki. Od tu naprej je Štubidu dobil svoje mesto. Ime smo bistroumno povezali z bibliotekarstvom in v upanju, da bo ŠTUDENTSKI Bibliotekarski DUH še dolgo prisoten med nami, vam priporočamo, da si revijo vzamete v roke, jo prelistate, ocenite in nam tudi sporočite svoje kritike. Veseli jih bomo!

MIKI IN ŠTUBIDU

(napisal Edo Grabrijan)

Bil je mrzel zimski dan, ko sem odšel v Kinoteko. Na programu so bili animirani filmi Mikija Mustra. Pol ure zanimivih prizorov in nenavadnih idej, nato pa Mikijev pogovor z občinstvom. Pritegnila me je njegova odprtost in predvsem

preprostost – da je človek, ki ustvarja za ljudi (in za otroke). Ob koncu pogovora, ko sem mu nakazal željo po risbi za našo naslovnico, mi je zaupal svojo telefonsko številko in me povabil na obisk.

Čez nekaj dni sem že občudoval nove ponatise njegovih stripov. Potožil mi je, da ni zadovoljen z njihovo prodajo. Kot nalašč. On nam nariše naslovnico, mi mu povečamo prodajo! Beseda je obrodila sadove. Ni bil sicer »bibliotekar v akciji«, kot sem si ga predstavljal sam, a tudi klasični preobremenjeni knjižničar na risbi je bil čudovit. Naslovnico za prvo tiskano revijo smo dobili! Potrebno je bilo sicer nekaj truda, da sem spravil v promet tiste stripe, a Mikije le Miki. Upam, da nam je bil v veselje, tako velikim kot malim otrokom, študentom, profesorjem ...

NASTAJANJE NASLOVNIC

(napisala Kristina Hoffman)

Miki Muster! Namesto mojega predloga bo na naslovnici Mustrov predlog! Tak je bil načrt za prvi Štubidu, pri katerem bi sodelovala tudi jaz. Vprašanje, ali sem kaj nezadovoljna, ker so odklonili moj predlog, je bilo odveč. Bilo mi je v čast tekmovati z nekom, čigar stripi so mi pestrili dneve otroštva. Kasneje se je celo izkazalo, da je moj predlog pristal na naslovnici naslednjega Štubiduja (letnik 3, številka 1), pa še vsi so bili navdušeni nad njo, tako da nisem bila nezadovoljna, le zelo navdušena!

K Štubiduju sem pristopila zato, ker

me je kolega sošolec Aleš poznal kot nekoga, ki zna risati. Kvalifikacije (Srednja oblikovna šola) so zadostovale in ideja je prišla hitreje, kot sem pričakovala. Dejanska izdelava pa se je zapletla. Zaradi mojega dlakocepstva sem na papir risala kot po jajcih. Vendar je bilo navdušenje sošolcev, urednikov in bralcev dokajšnje, tako da je naslovnica za naslednji Štubidu (letnik 3, številka 2) stekla kot po maslu.

Skice s svinčnikom nastanejo hitro, zato pa je potrebno biti previden z risanjem na šeleshamer papir s flomastri. Saj majhna napaka pokvari celoten izdelek, ki ga je potrebno ponovno pričeti risati od začetka. Ali pa sem samo jaz takšna? Tudi drugo naslovnico so bralci dobro sprejeli in vse kaže, da bom ostala pri prispevanju naslovnice še nekaj časa.

UREDNIKOVANJE

(napisala Aleš Klemen in
Dare Majcenovič)

Najino sodelovanje pri Štubiduju se je pravzaprav pričelo s pomočjo na posvetovanju ZBDS leta 1999 »Profesionalnost in kakovost v knjižničarstvu«, kjer sva pomagala pri organizaciji. Tam sva se spoznala tudi s študenti bibliotekarstva višjih letnikov Martino Kerec, Darjo Kogovšek, Brino Jerič, Blažem Lesnikom, Edom Grabrijanom, Hinkom Štrukljem Špenkom in ostalimi. Ti so začetniki revije Štubidu, ki se je na začetku

imenovala »Bibliotekarčkov Štubidu«. Oni so naju povabili na sestanek »Sekcije študentov bibliotekarstva«. In odločila sva se za sodelovanje pri reviji Štubidu. Sodelovala sva pri zadnjih treh številkah. Te so bile tiskane, prejšnje pa so bile še prave študentske, torej fotokopirane.

Na začetku je bilo potrebno privabiti študente k pisanju za revijo. S tem smo se trudili vsi v ekipi, pa tudi sami smo kaj napisali. Še posebej pa je šel študentom na živce Dare Majcenovič, ki je skoraj vsakogar, ki ga je srečal, vprašal, če bi kaj napisal za revijo. K sreči ga je vna malo minila do druge številke, pri kateri sva sodelovala, saj je postal urednik. Večina člankov je bila in še vedno obsega teme, ki niso povezane s bibliotekarstvom, npr. potopisi in razni hobiji ... Ko nam je uspelo zbrati dovolj člankov, smo se pač odločili, da bomo izdali to številko v tiskani obliki. In tu se je zabava pravzaprav šele zares pričela, kajti nihče od nas ni vedel ničesar o tiskarnah in izdajanju. Torej smo se vsega učili sproti, preživeli po cele dneve pred računalniki in oblikovali revijo. Z oblikovanjem smo se takrat ukvarjali predvsem Aleš Klemen, Dare Majcenovič in Edo Grabrijan, ki se je reviji takrat posvetil v celoti in bi brez njega bilo vse skupaj bistveno težje. Tukaj bi predvsem omenila, da nam je bil v veliko pomoč KGB*ZOD (Grafični biro Zavod za odprto družbo), saj so nam omogočili brezplačno uporabo njihove računalniške

(Tudi) tako nastaja Štubidu: treba je zbrati prispevke in ideje, vse skupaj temeljito preučiti in predebatirati ...

opreme. Naslednji korak je bila tiskarna Littera Picta, kjer se je malo zatikalo in je bilo potrebnih več popravkov, na koncu pa je le nastal Štubidu letnik 2, številka 2, z naslovnico, ki jo je narisal Miki Muster. In smo si rekli: »Za prvič ni slabo!« ter jo šli osebno razdeljevati (čeprav bi jo morali prodajati) študentom bibliotekarstva ter ostali zainteresirani javnosti.

Tudi naslednja številka je nastala na podoben način, toda brez Eda, ki se je odločil prepustiti iniciativo nam študentom, saj je bil on že absolvent in na dobri poti do diplome. Ko se je nabrala kritična količina člankov, to je ravno toliko, da se nam je zazdelo, da bi se dalo napolniti 24 strani revije, je počilo in revija je bila v tisku v manj kot tednu

dni. Toda ta teden je bil naporen! Tokrat smo morali delati na svojih računalnikih, saj je »Zavod za odprto družbo« prenehal delovati. To je seveda pomenilo veliko potrpljenja in kreativnosti, to je, kako iz omejenih sredstev iztisniti kar največ. A nam je uspelo! Nastal je Štubidu letnik 3, številka 1 s

prekrasno naslovnico, ki jo je narisala študentka bibliotekarstva (in najina sošolka) Kristina Hoffmann.

Kristina je narisala tudi naslovnico za Štubidu letnik 3, številka 2. To pa je bila pravzaprav edina oblikovna podobnost s prejšnjimi številkami, saj se nam je pri družila kolegica Barbara Zajc, ki se je že ukvarjala z oblikovanjem revije. Razlika je tako očitna, da bi se lahko reklo, da je Štubidu stopil na stopničko višje, da je napredoval. Tudi organizacija znotraj uredništva se je spremenila, Tanja Curhalek je poskrbela za organizacijo sestankov in zapisnikov, Blaž Lesnik pa izdatno skrbi za priganjanje k delu in kreativnosti. Midva pa poskušava karseda največ pomagati kot veva in znava.

OBLIKOVANJE REVUJE

(napisala Barbara Zajc)

O tem, kako je Štubidu pravzaprav nastal, ne morem reči ničesar, ker pri samem nastanku, ideji in prvih štirih številkah nisem bila navzoča.

Sem pa prepričana, da je to (časopis) dobra stvar. Iz več razlogov: Študentski časopis je namreč priložnost, da se študentje med seboj bolje spoznajo, da se podrobneje seznanijo z dogodki na Oddelku in na Fakulteti ter se tako z dodatno spodbudo vanje tudi aktivno vključijo, z objavo svojih prispevkov lahko na razne načine izrazijo svojo ustvarjalnost in še marsikaj. Nenazadnje je tudi sodelovanje pri nastajanju takega časopisa dragocena izkušnja, ki omogoča vsaj približno seznanitev s tem, kako poteka delo (kateregakoli) uredništva in kako nastaja publikacija od ideje do tega, da pride v roke bralca. Ker sem sama imela izkušnje s tovrstnim delom že pred začetkom in med samim študijem, me je na nek način sicer mikalo sodelovanje že ob samem nastanku Štubiduja, a se, glede na to, da zaradi vseh obveznosti nekako nikoli ni bilo časa, tega raje nisem lotila, saj gre za odgovorno delo, ki ga ne moreš opraviti kar mimogrede. A za vse se nekoč najde čas in tako sem se pri zadnji številki pridružila skupinici zagnanih kolegic in kolegov in priznati moram, da je bilo, kljub manjšim težavam in nesporazumom - predvsem v zvezi s tiskom - navsezadnje zelo zabavno.

Dela smo se lotili sprva malce neorganizirano, a smo kmalu našli skupen jezik in napravili natančen načrt poteka dogodkov: najprej smo izbrali tekste za objavo in glede na njihov obseg in tematiko določili koncept časopisa in obseg strani, izbrali smo slikovno gradivo in t.i. »mašila« (ponekod se tekst pač ne zaključi ravno na koncu strani, ki je še predvidena za nek tekst ali temo), za kar so se kot zelo hvaležni izkazali razni reki in pregovori, »oblečeni« v simpatične oblačke.

Zastavili smo si tudi časovne roke, do kdaj naj bi bilo kaj narejeno, kjer pa so se pokazale prve ovire in prvi razlog za kasnejši izid od predvidenega - na nekatere prispevke je bilo namreč treba predolgo čakati, zato naj izkoristim priložnost in na tem mestu vsem, ki bodo v bodoče prispevali karkoli za katerikoli časopis, ne le Štubidu, položim v misli tole: držite se rokov, ki vam jih zastavi uredništvo, od tega je namreč odvisno marsikaj! Tekste je namreč potrebno prebrati, urediti, lektorirati, glede na njihovo dolžino in vsebino se izdela tudi koncept časopisa, če slike niso priložene tekstu, je morda potrebno poiskati in izbrati tudi tovrstno ustrezno gradivo. Zatem je treba poskenirati in obdelati slike, vse skupaj postaviti in oblikovati, še enkrat vse skupaj prebrati in pregledati, napraviti korekture in jih vnesti v že postavljeno obliko, nato pa časopis ustrezno pripraviti za tisk

(še en nasvet za vse, ki se bodo morda kdaj ukvarjali s čim podobnim: pred oddajo materiala v tiskarno se natančno posvetujte s tiskarjem glede tehnike tiska, oblike oddaje materiala in cene, sicer se vam bo zgodilo to, kar se je nam: zamuda pri izvedbi tiska, veliko razočaranje nad kvaliteto slik in ponovna predstavitev izida na kasnejši datum...).

Kakorkoli že, po vseh zgodah in nezgodah nam je uspelo - Štubidu je bil natisnjen, potrebno je bilo poskrbeti še za reklamo in distribucijo na mesta, kjer so (ste) ga bralci že nestrpno pričakovali. Mi pa smo si lahko malce oddahnili, a ne za dolgo - začelo se je načrtovanje nove številke, prav te, ki je zdaj v vaših rokah. Bogatejši za nove izkušnje smo sklenili, da bo ta še boljša, zanimivejša, bolj pestra in lepša. In prepričani smo, da nam je uspelo!

ORGANIZACIJA IN SESTAJANJE UREDNIŠKEGA ODBORA

(napisala Tanja Curhalek)

Za organizirano delovanje, nastajanje in izhajanje revije je potrebno natančno določiti osebe, ki bodo opravljale določene naloge oz. skrbele za posamezne postopke nastajanja revije. Najprej mora biti sklican uredniški odbor, ki ga od letnika 3 (2001), številke 2 sestavljajo Dare Majcenovič in Tanja Curhalek kot glavni urednik oz. odgovorna urednica ter tehnični sodelavci Barbara Zajc, ki skrbi za končno zunanjo podobo revije,

Blaž Lesnik, glavni pomočnik urednikov in gonilna sila revije, Kristina Hoffmann, ki riše naslovno stran in Aleš Klemen, pomočnik glavnega urednika. Vsi našeti tudi prispevajo članke oz. urejajo posamezne rubrike revije.

Uredniški odbor sklicuje sestanke pogosteje pred izidom nove številke, sicer pa je stalno telefonsko ali mrežno v navezi. Na sestankih se odloča o vsebini, podobi, obsežnosti in izidu nove številke ter o primerni tiskarni, ki jo bo natisnila, določa se rok oddaje prispevkov, pred izidom se pregleduje, izbira in lektorira članke ter dodaja polnila in slike, po računalniški obdelavi pa uredniški odbor disketo z vsebino odnese v tiskarno, kjer revijo ponavadi z nekoliko predhodnimi težavami natiskajo. O vseh sestankih uredniškega odbora se pišejo zapisniki, ki so dostopni članom uredniškega odbora preko mrežne komunikacijske liste.

Na prvem uradnem sestanku (pred izidom letnika 3, številke 2) smo se dogovorili o stalnih in občasnih rubrikah revije, dokaz za to, da je revija ves čas v fazi izboljšave, pa je dejstvo, da imamo v žepu nekaj odličnih predlogov za rubrike, ki jih še nismo uresničili. Dogovorili smo se o celotni vsebini Štubiduja, katere strokovni del naj ne bi obsegal več kot dveh do treh strokovnih člankov, saj je revija namenjena predvsem sprostivni po napornem študiju. Porazdelili smo si naloge, ki jih bomo posamezniki opravljali pri nastajanju revije, kar ni bilo

težko delo, saj smo imeli kandidatov za delo precej in njih večina je že opravljala ustaljeno delo. Ostali sestanki so potekali po bolj ali manj ustaljenem vzorcu, predvsem so se zakoličevali (novi) roki za oddajo člankov, oddajo v tisk in izdajo revije. Potekale so debate o prispelih člankih, prispevke smo podrobno pregledovali in lektorirali ter se odločali o njihovi razvrstitvi v reviji. Avtorsko delo sicer ni honorirano, zato pa vsak avtor prispevka dobi brezplačen izvod revije (in je deležen večne hvaležnosti s strani oblikovalcev revije); to je poleg ljubiteljske vneme edina vzpodbuda k pisanju, ki pa je včasih žal premalo - kaže se v pogostem neupoštevanju rokov za oddajo prispevkov. Poseben problem je vedno predstavljalo tudi financiranje revije - do sedaj je projekt podpirala Sekcija študentov bibliotekarstva pri

... in nato vse skupaj (vsaj) še enkrat temeljito preučiti, predebatirati in prebrati.

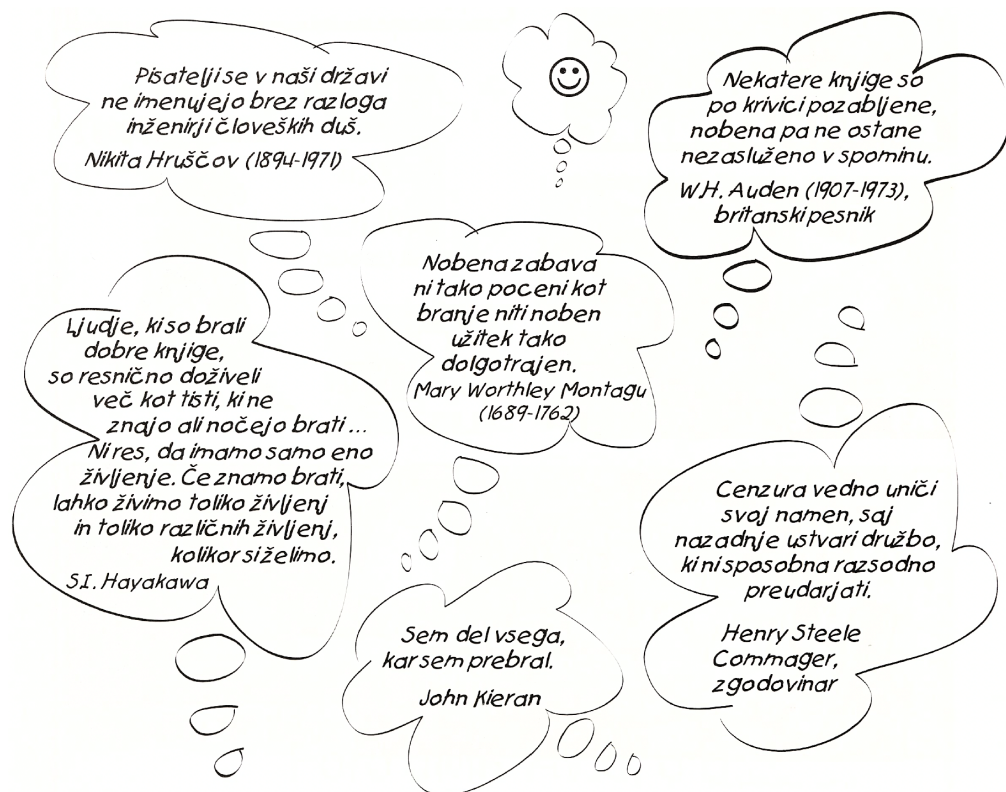
Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije (ZBDS), kjer je imela glavno besedo predsednica Sekcije Darja Kogovšek, za številko, ki jo imate v rokah, pa smo morali pridobiti večjo količino denarja, torej sponzorje, podjetja, ki so bila pripravljena prispevati določeno vsoto v zameno za oglas na straneh naše revije. Zadnje sestanke je obremenjeval predvsem ta problem: pisale, tiskale in pošiljale (preko elektronske in navadne pošte) so se prošnje za sponzorstvo, opravljene so bili mnogi telefonski klici. Na koncu se je vse ugodno razrešilo: poleg nekaj podjetij z manjšimi prispevki je večino stroškov tiskanja revije pokrilo Društvo bibliotekarjev Ljubljana, za kar se mu naj lepše zahvaljujemo!

Tudi preden je bil sklican uredniški odbor, je nastajanje revije potekalo dokaj organizirano, vendar morda ne do potankosti opredeljeno. Predvsem je bil določen rok oddaje prispevkov, ki so jih zainteresirani študenti bibliotekarstva lahko oddajali v Knjižnici Oddelka za bibliotekarstvo ali pa preko poštnega predala revije (danes jih lahko oddajajo tudi preko elektronske pošte revije). Urednik (urednica) je po prejemu vseh prispevkov le-te pregledal(a) in

jih morebiti popravljene dostavil(a) tehničnim sodelavcem, ki so jih s pomočjo računalnika strnili v celoto. Sklicevanje sestankov se ni prakticalo, delo je bilo predvsem individualno. Danes smo strnjeni v močno in organizirano ekipo, ki skrbi za zabavo svojih kolegov študentov.

Štubidu izdajamo že tretje leto. Naše delo je vedno bolj organizirano, vsaka nova revija predstavlja nov izziv in izkušnjo za nas, ustvarjalce, in novo doživetje

za naše bralce. Poleg izboljševanja vsebinske in oblikovne zasnove pa je pomembno tudi kontinuirano delo revije in sodelovanje novih, mlajših kolegov, saj nas bo nekaj sodelavcev naslednje šolsko leto prenehalo gutiti študijske klopi in bomo morali delo prepustiti mlajšim generacijam. Temu primemo bo sledilo privajanje novih študentov na trd(n)o urednikovanje. Že danes jim želimo čim več uspehov!

Letnik 5, številka 2

ODNOS SLOVENSKE DRUŽBE DO ŠTUDIJA BIBLIOTEKARSTVA IN BIBLIOTEKARSKEGA POKLICA

Piše: Tanja Merčun

Vsi, ki smo se odločili za študij bibliotekarstva, se soočamo s takšnimi in drugačnimi mnenji oziroma pogledi prijateljev, znancev in celotne družbe na naš študij. Ta pereča

tematika je bila nedavno odprta tudi na bibliokomunikaciji, ustvarjalci Štubiduja pa smo se odločili malo bolj raziskati to področje kar med študenti BINK-a, ki so skupno izpolnili 125 anket.

Najbolj zanimivi so bili odgovori na zadnje vprašanje, ki se je glasilo: »Kakšen se ti zdi odnos slovenske družbe do študija bibliotekarstva in

bibliotekarskega poklica? Zapiši svoja opažanja.« Le 4 % anketiranih je menilo, da je odnos dober, na žalost pa svoje trditve niso argumentirali. Bolj so bili zgovorni tisti, katerim se zdi odnos slovenske javnosti slab.

Najbolj pogost odgovor je bil, da večina sploh ne ve za obstoj našega študija, saj je po njihovem mnenju za delo v

knjižnici potrebno imeti narejeno srednjo šolo in morda narediti še kakšen tečaj. Študentka četrtega letnika je zapisala:

»Ljudje pravzaprav ne razumejo, zakaj je potrebno cela štiri leta študirati in celo diplomirati zato, da potem sediš v knjižnici in prelašaš knjige. Še bolj žalostno pa je to, da tudi večina študentov tega ne ve.« Krivično ali zgolj čista resnica?

Med najbolj pogoste besede, uporabljene pri opisovanju odnosa družbe do študija in poklica bibliotekarja spadajo tudi naslednje: nepoznavanje, nerazumevanje, podcenjevanje, nespoštovanje, neperspektivnost in zaničevanje. Nekateri so poudarili tudi posmeh študentov drugih smeri, češ, da je to najlažji študij na fakulteti, ki je poleg vsega še zelo dolgočasen. Vsi pa so prepričani, da je študij bibliotekarstva povezan s slovenščino, branjem ter da smo študentje BINK-a navadni »knjižni molji«. Nič kaj vzpodbudno, kajne? Pa vendar so nekateri študentje

poleg negativnega stališča poudarili tudi pozitivno. Po njihovih izkušnjah je boljši odnos prisoten predvsem pri bolj izobraženih, od katerih so prejeli pozitivne komplimente. To gre pripisati njihovemu poznavanju strokovnega in raziskovalnega dela, ki je širši javnosti na žalost večinoma nepoznan.

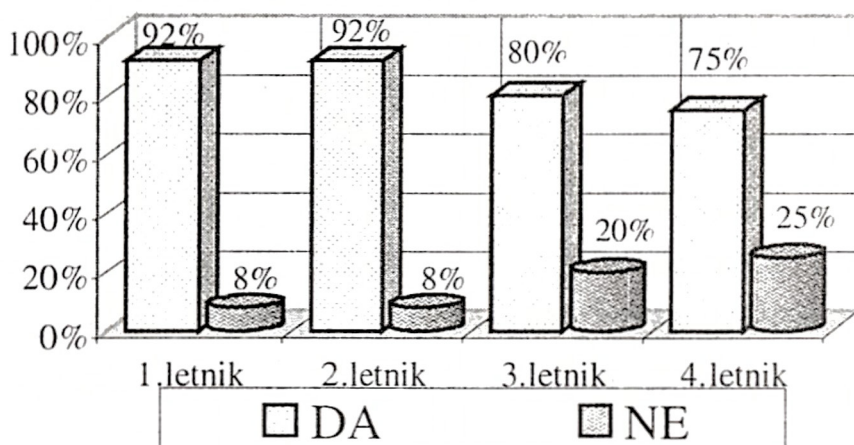
Kljub odnosu družbe do nas, pa še vedno ostajamo ponosni na izbrano smer študija, ki nas veseli, je zanimiva in nekaj posebnega. V povprečju je 84 % študentov BINK-a ponosnih na svojo izbiro, ki ponuja različne možnosti zaposlitve in pripomore k nadaljnjemu kulturnemu razvoju. Pravijo, da obstajajo načrti, ki jih je potrebno uresničiti, radi pomagajo približati knjižnico ljudem in so si izbrali delo, ki je primerno za njih. V anketah je bilo tudi izraženo prepričanje, da s čedalje večjo potrebo po informacijah tudi bibliotekarji postajamo bolj pomembni

in prepoznavni.

Niso pa vsi ponosni na izbrano smer študija, za kar obstajajo različni razlogi. Nekaterim se zdi študij dolgočasen, drugi bi rajši izbrali kaj drugega. Vsekakor je to osebna odločitev vsakega posameznika in s tem ni prav nič narobe. V tem članku pa bi se raje osredotočili na zanimiv rezultat ankete, in sicer da z leti pada zadovoljstvo z izbranim študijem. Tako je v prvem in drugem letniku nezadovoljnih 8 % študentov, v tretjem 20 %, v četrtem pa že 25 %. Kakšen je vzrok za to? Študentje višjih letnikov so si skozi leta lahko izoblikovali jasnejše mnenje o študiju, ki so ga izrazili tudi v anketi. Njihovo mnenje je, da študij ni na ustreznem nivoju in bi se od študentov lahko zahtevalo več. Program je napačno orientiran in ponuja premalo vsebin, ki bi študentom v bodoče koristile.

Enostavnega zaključka ni. Odnos družbe do našega prihodnjega poklica ni prav nič

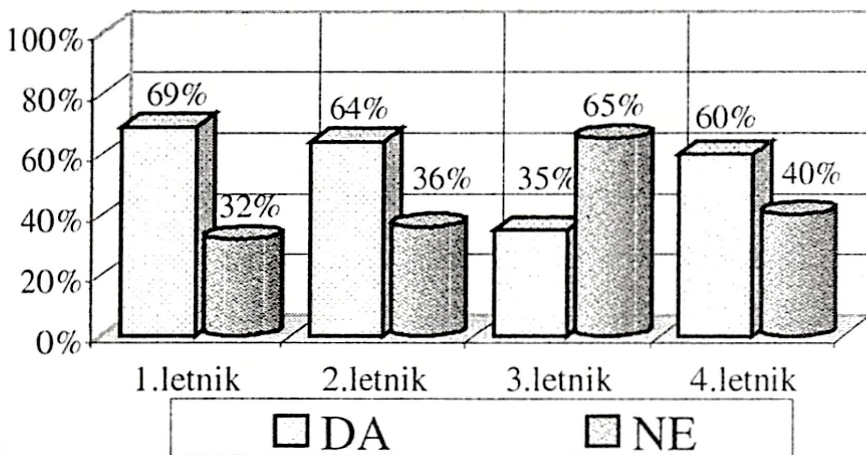
Ali si ponosen/na na izbrano smer študija?

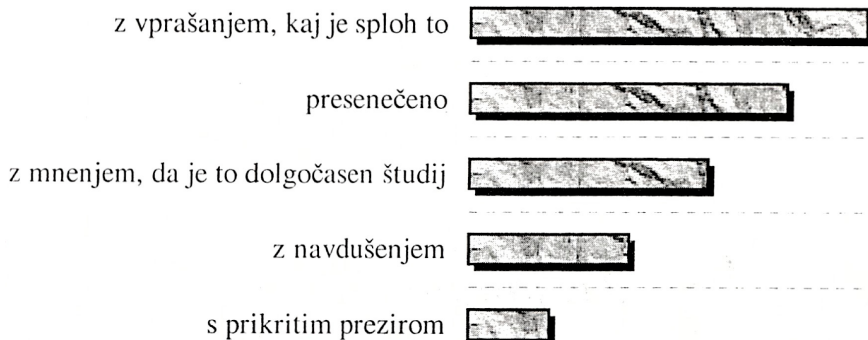
vzpodbuden. Smo le »kelnarji za knjige« in marsikoga ta negativen, vzvišen odnos prizadene. Pa vendar obstaja upanje, da se bodo stvari izboljšale in nam bo priznan pravičnejši položaj. Ponosni smo, da smo si izbrali bibliotekarsko, ne glede na to,

kaj so mislili drugi, in tako nismo »velika čreda ovac, ki dere na ekonomijo, pravo, FDV ...«. Vsekakor pa nas čaka še veliko dela, med drugim tudi izboljšava kakovosti študija in ozaveščenost javnosti in študentov samih.

Je bilo bibliotekarstvo tvoja prva izbira?

Kako so tvoji prijatelji, sošolci, znanci sprejeli tvojo smer študija (bibliotekarstvo)?

Letnik 6, številka 1

PROTEST ZA REŠEVANJE PROSTORSKE STISKE

Piše: Mitja Iskrič

Pomanjkanje prostora na fakulteti občutimo vsi. Na našem oddelku se to kaže v tem, da na primer sploh nimamo ločenih stranišč. Tiste tri učilnice, ki si jih celo moramo deliti z drugimi oddelki, pa so premajhne in zelo neudobne. Še posebej poleti se učilnice spremenijo v neznosne peči, kjer moramo opravljati izpite.

Ko je bil Božidar Jezernik izvoljen za dekana Filozofske fakultete, je bil bistveni del njegovega programa rešitev prostorske stiske. Prostorska stiska je nekaj, kar tare tako profesorje kot študente. Zato je dekan že od vsega začetka povabil k sodelovanju

predstavnik študentskega sveta. Najprej smo začeli zbirati podatke o tem, koliko delavcev je sploh zaposlenih, koliko študentov je vpisanih in koliko prostora ima naša fakulteta na voljo. Po normativu vlade RS, ki predvideva 9 m^2 na vsakega rednega dodiplomskega študenta, bi fakulteta rabila 56.025 m^2 . To pa pomeni, da bi poleg zdajšnje stavbe potrebovali še, na primer, dodatne 3 stolpnice s Trga republike. Za vse študente je na voljo čitalnica s 30 sedeži. Glede na več kot 8.000 vseh študentov, vpisanih na fakulteto, je to zagotovo najmanjša čitalnica na svetu.

V drugi fazi projekta, smo se trudili izvedeti, kdo je pravzaprav sploh odgovoren za prostore in investicije. To je bilo zelo težko, saj smo morali poiskati odgovorne tako na Univerzi v Ljubljani, na Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, kot tudi na Mestni občini Ljubljana. Seveda so bile prve reakcije predajanje odgovornosti iz enega resorja na drugega in spet na prvega. Zato smo se vprašali, kakšna je pravzaprav edina realna možnost rešitve prostorske stiske, ter pregledali sosednje stavbe. Ugotovili

smo, da v stavbi čez Aškerčevo cesto, v Srednješolskem centru gostuje Gimnazija Moste in da se prazni prostori celo oddajajo v najem. Zaradi bližine se nam je to zdela idealna priložnost. Seveda pa so se sedaj poleg vseh uradnikov vmešali še odgovorni za srednješolstvo.

Realnost reševanja stiske odgovornih je bila prav smešna. Fakulteta je dobila dopis, ki v nasprotju z veljavnimi standardi Filozofski fakulteti priznava potrebe le po 37.962 m². Zato je bilo očitno, da bo potrebno poseči po bolj radikalnih ukrepih. Študentje smo ponudili svojo pomoč pri organiziranju splošnega protestnega shoda. Dekan je bil nad idejo navdušen in nam študentom prepuštil celotno organizacijo. Tako smo organizirali zaprtje Aškerčeve ceste, tiskanje enotnih majic z logotipom ter okrasitev celotne fakultete z protestnimi napisi.

Vodstvo fakultete je napisalo pismo o nameri reševanja prostorske problematike Filozofske fakultete. Ta predvideva:

1. prostore v zgradbi Srednješolskega centra na Aškerčevi 1,
2. do leta 2008 naj bi Filozofska fakulteta dobila celotno stavbo na Aškerčevi 1,
3. po preselitvi Fakultete za kemijo in kemijsko tehnologijo pridobi FF tudi poslopje na Aškerčevi 5,
4. v načrte za gradnjo NUK se vnesejo prostori za potrebe Osrednje Humanistične knjižnice s pripadajočimi čitalnicami.

Kmalu po izvedenem protestu so odgovorni res podpisali pismo o nameri in bodoči študentje se lahko veselijo študija v novih prostorih.

Letnik 11, številka 2

UVODNIK

Pišeta: Maja Plazar in Ana Češarek

Pred izidom pomladne številke Štubiduja, sva urednici Ana in Maja, sestavili spletno anketo in jo razposlali med profesorje, študente, kolege/ice na našem oddelku. Zanimalo naju je predvsem zadovoljstvo naših bralcev nad samimi prispevki in vsebina ter priporočila in nove ideje. Dobili sva 30 odgovorov. Vsi anketiranci našo revijo poznajo in so jo povprečno ocenili z oceno 4,1 (od 1 do 5).

Najprej naju je zanimalo, če so anketiranci že sodelovali pri ustvarjanju Štubiduja. Dobili sva nekaj pritrdilnih odgovorov. Med negativnimi odgovori so bili predvsem pomanjkanje časa ali pa nenadarjenost za pisanje. Radi bi poudarili, da je naša revija ljubiteljska in ne le strokovna. Tako, da smo veseli vsakega napisanega prispevka, ki bi bil iz različnih razlogov zanimiv za študente našega oddelka. Celoten tekst gre pred izidom v lektoriranje, ker v večini vsi

delamo in pišemo napake. Tako da se je potrebno kar opogumiti in prispevati svoje mnenje ter ga deliti. Avtorji prispevkov so podpisani z imenom in priimkom, ker sva mnenja, da je vsak zaslužen vsaj te omembe. Seveda se s tem izpostavi posameznika in njegovo mišljenje. Vendar je namen prispevkov ravno v tem, da so mnenja čim bolj raznolika in jih študenti našega oddelka delimo med seboj. Na izrecno željo objavimo tudi kaj anonimnega. Če ne veste o čem pisati, brez strahu vprašajte, ker tem nikoli ne zmanjka.

V nadaljevanju naju je zanimalo tudi katere vsebine so najbolj priljubljene, tukaj sva dobili zelo raznovrstne odgovore, saj ima vsak svoj okus za branje. V ospredju pa je bilo zanimanje glede delovnih izkušenj in delovnih poti bibliotekarjev in založnikov. Anketa je pokazala, da je potrebno posvetiti več pozornosti predvsem knjižnim novostim in knjigam, ki jih priporočajo naši profesorji, življenjski poti profesorjev ter predstavitvi poklicnih poti naših študentov, ki so že diplomirali, magistrirali ali doktorirali na našem oddelku in so dobili priložnost delati v poklicu bibliotekarja, založnika ali informacijskega strokovnjaka.

Anketa je pokazala, da profesorje zanimajo tako rubrike (SŠB, Bruckin pogled, ICB-rubrika), kot poročila dogodkov in tudi zgodbe ter poezija študentov. Profesorji so predlagali

naslednje tematike, ki bi bile koristne študentom: razprava glede etičnih vprašanj študentskega življenja (zamujanje, prepisovanje); obravnava kakšnega aktualnega strokovnega vprašanja; predstavitev zanimivih diplom, magistrskih, doktoratov z intervjujem avtorja; predstavitev tujih študentov, ki so pri nas na izmenjavi; predstavitev naših študentov, ki so bili na izmenjavi v tujini; izkušnje naših diplomantov z iskanjem službe, kakšno znanje so prinesli s študija (jim koristi ali ne).

Profesorje sva vprašali, ali se jim zdi, da katera tematika ne spada v Štubidu in odgovori so zelo pozitivni, saj so mnenja, da si vse tematike zaslužijo, da so obravnavane (da le niso žaljive), saj je čas študija neponovljiv in vse kar se študentom dogaja v tem obdobju je vredno pisanja.

Med veliko pohvalami, je tudi vprašanje, zakaj Štubidu ni v elektronski obliki. Vsekakor se trudimo, da bi študentje bibliotekarstva ponovno imeli spletno stran, vendar nam primanjkuje študentov, ki bi se radi prostovoljno ukvarjali s tem. Postopki Filozofske fakultete in Računalniškega centra FF se vlečejo že skoraj dve leti, rezultata pa še ni. Študentje se bomo še naprej trudili, ponovno velja vabilo vsem, ki bi radi urejali spletno stran študentov bibliotekarstva, da pišejo ali uredništvu Štubiduja ali članom Sekcije študentov bibliotekarstva (sekcijasb@gmail.com).

Štubidu v e-obliki je vsekakor eden izmed ciljev že v naslednjem študijskem letu.

Dodali bi še, da je pri nastajanju revije potrebnih več različnih funkcij od avtorjev, ki prispevajo članke, do ilustratorjev, piscev pesmi ali zgodbic, lektorja, urednika končnega izgleda revije, potrebnih je tudi kar nekaj idej pri naslovnici oziroma samem izgledu Štubiduja. Tako, če se kjerkoli najdete, imate ideje ali predloge za spremembe in izboljšanja, nas kontaktirajte (sekcijasb@gmail.com). Potrudili smo se, da je številka dodelana v merah vaših želja. Ideje kar padajo, tako da resnično vabljeni k pisanju, ker se veselimo sodelovanja z vsemi! Držite se tega, kar je nekoč dejal Bacon: »Branje človeka izpopolnjuje, razpravljanje ga pripravi, pisanje mu da natančnost«.

Hvala vsem, ki ste sodelovali v anketi in seveda vsem, ki ste pomagali soustvarjati revijo.

Želimo vam prijetno branje!

Letnik 16, številka 1

BRALNE NAVADE ŠTUDENTOV BIBLIOTEKARSTVA

Piše: Tanja Pogorelčnik

Sem Tanja Pogorelčnik, študentka prvega letnika druge stopnje študija bibliotekarstva, informacijskih in založniških študij. V okviru predmeta Družboslovna statistika sem pod mentorstvom dr. Vlaste Zabukovec decembra 2017 opravila manjšo raziskavo. Zanimalo me je, kakšne bralne navade imajo oziroma imamo študentje bibliotekarstva, saj se tako za našo smer kot tudi stroko pričakuje, da v svojem prostem času radi beremo.

K sodelovanju v spletni anketi sem povabila 69 študentov bibliotekarstva iz prvega in tretjega letnika prve stopnje ter iz drugega letnika druge stopnje. V celoti izpolnjenih anket je bilo 46.

Na podlagi analize rezultatov sem prišla do zaključkov, da študentje bibliotekarstva preberejo nekoliko več knjig v poletnih mesecih, torej v času, ko nimajo študijskih obveznosti. Nihče ni podal odgovora, da ne prebere nobene knjige v tem času, največkrat so izbrali odgovor,

da preberejo več kot sedem knjig. V času študija in študijskih obveznosti preberejo nekoliko manj knjig, kar je bilo pričakovano. V času poletnih mesecev študentje skupno (iz vseh treh letnikov) v povprečju preberejo 4,5 knjige, v času študijskih obveznosti pa 3,6 knjige.

Število prebranih knjig čez celo leto (od januarja do decembra) se pri študentih razlikuje, saj so navedli, da preberejo od ene do 70 knjig. Največkrat navedene številke prebranih knjig se gibljejo od 5 do 20 knjig na leto. Študentje prvega letnika prve stopnje v povprečju preberejo 13,8 knjig na leto, študentje tretjega letnika prve stopnje v povprečju preberejo 20,9 knjig na leto, študentje drugega letnika druge stopnje pa v povprečju preberejo 16,5 knjig.

Branju v prostem času namenijo od 0 oziroma 0,5 ure do 30 ur na teden. Največkrat navedeni odgovori so bili od 0,5 do 5 ur na teden ter 7 ur na teden. Prvi letniki prve stopnje za branje v prostem času v povprečju na teden namenijo 4,3 ure, tretji letniki prve stopnje 6,8 ure in drugi letniki druge stopnje 4,9 ure.

Najraje posežejo po ljubezenskih romanih. Odgovor je bil nekoliko pričakovan, saj se za ta študij odloči več študentk kot študentov. Vendar radi posežejo po najrazličnejših žanrih (kriminalni, fantastični pustolovski, zgodovinski in podobno). Jezik, ki jim je najbolj všeč pri branju in v katerem

redno berejo, je slovenski, tik za tem je angleški jezik, nato sledijo italijanski, španski, ruski in francoski jezik.

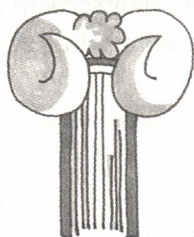
Študentje knjigo, ki jo želijo prebrati v prostem času, dobijo v knjižnici, jo kupijo v knjigarni ali trgovini, si jo izposodijo od prijateljev oziroma sorodnikov. Najmanj knjige pridobivajo z nakupom na spletu in prenosom na elektronski bralnik, prav tako pa ne posežejo po Biblos izposoji, saj imajo veliko raje tiskane knjige. Informacije o dobri knjigi pridobijo s priporočili prijateljev oziroma sorodnikov, na spletnih portalih ali z novostmi v knjigarni.

Študentje vseh treh letnikov, vključenih v raziskavo, najpogosteje berejo knjige za prosti čas v večernih urah, kar je bilo tudi pričakovano, saj imajo takrat več prostega časa. Najpogosteje berejo leposlovne knjige doma, nekaj jih bere tudi na fakulteti, predvsem v času odmorov in med potjo. Strokovno gradivo berejo predvsem doma, v knjižnici in na fakulteti. Študentje navajajo, da berejo zaradi sprostitve, ob branju čutijo zadovoljstvo ter si širijo znanje in obzorja.

Razlike med letniki obstajajo, pokazale so se predvsem v številu prebranih knjig v poletnih mesecih in v mesecih, ko imajo študentje študijske obveznosti. Pokazalo se je, da študentje višjih letnikov preberejo nekoliko več knjig. Prav tako število prebranih knjig čez leto in to, koliko časa posvetijo študentje branju za

prosti čas čez teden, kaže, da je število v prvem letniku nekoliko nižje, v tretjem letniku višje, potem pa v drugem letniku druge stopnje spet nekoliko upade.

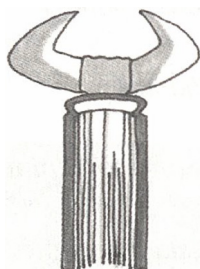
Čeprav je elektronska knjiga že nekaj časa med nami, je v ospredju še vedno tiskana knjiga. Zanimivo bi bilo narediti podobno raziskavo čez nekaj let in ugotoviti, ali bi elektronska knjiga imela prednost pred tiskano. Prav je, da bibliotekarji podpiramo in spodbujamo branje tiskanih knjig, vendar moramo stremeti tudi k novostim in tudi te sprejeti v naš vsakdan. Za nadaljnje raziskave bi bila zanimiva tudi tematika, kaj drugega še počnejo študentje bibliotekarstva v prostem času in koliko, poleg drugih dejavnosti, v prosti čas vključujejo branje knjig. Prišli bi do zanimivih ugotovitev glede tega, ali bi prevladovalo branje ali druge dejavnosti, ki prav tako zanimajo študente.

OVEN

Zaradi neke neuresničene želje boste brezglavo dirjali naokrog kot čreda podivjanih konj, vaša jeza pa bo povzročala bliskanje

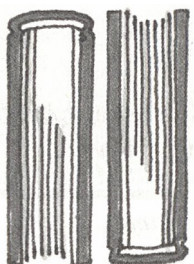
in grmenje, povečano ozonsko luknjo ter nenehno piskanje varnostnih sistemov v knjižnicah ...

BIK

Ugotovili boste, da ste čez zimo prebrali in temeljito preizkusili vsebino prav vseh kuharskih knjig v radiju 15 kilometrov, in v

pomanjkanju navdiha boste kanček svoje pozornosti namenili celo študijski literaturi in ugotovili, da v neki gostilni blizu faksa niti nimajo tako slabih pic ...

DVOJČKA

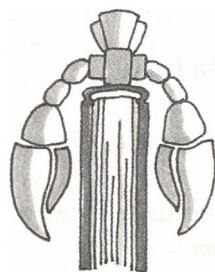
Spet se vam bo mudilo in vse, česar se boste lotili, bo kljub naporom izpadlo precej površno. Za nameček pa boste izpadli povsem 'out',

ko vam bo nekdo povedal, da vihanje strani in delanje zaznamkov z rdečim flomastrom v izposojenih knjigah ni več moderno ...

RAK

Na dolgo in široko boste vsakomur, ki vas bo pripravljen poslušati, razlagali o krivkah, ki so se vam že ali pa se vam vsaj dozdeva, da

se utegnejo pripetiti. Zamislili se boste šele, ko vam bo knjižničarka že tretjič zapovrstjo vsilila knjigo o Lažnivem kljukcu ...

LEV

Že nekaj časa trajajočih prebavnih motenj nikar ne poskušajte odpraviti s pomočjo več kot 700 strani obsežnega medicinskega priročnika, saj je mavec na nogi v vročih

poletnih dneh vse prej kot praktičen ...

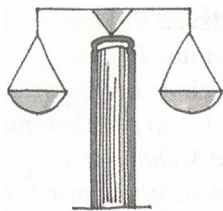

DEVICA

Svojemu čutu za podrobnosti se boste lahko zahvalili za velik uspeh, zaradi katerega boste še lep čas plavali na oblakih ... Ko se vam

v brezmejni blaženosti začno prikazovati prva bitja s krilci in liro v roki, podobna tistim, ki jih lahko najdete npr. v ilustrirani izdaji Biblije, pa le sestopite s puhaste štrene in se lotite česa bolj konkretnega.

TEHTNICA

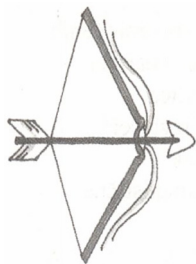
Premišljen načrt je seveda pol poti do uspeha, predolgo premišljevan pa ponavadi pomeni ravno nasprotno ... Lotite se stvari lepo po vrsti, če ne gre drugače, si omislite lasten klasifikacijski sistem, in če se bo obnesel ... prizanesite z njim drugim, saj niso krivi, da vam nobeden od obstoječih ne ustreza!

ŠKORPIJON

Za nekaj časa vas utegne miniti veselje do brskanja po antikvariatih, saj vam bodo izpred nosa "speljali" unikatno izdajo Kamasutre.

Morda pa se vse zgodi z namenom in bi se bilo ta hip bolje posvetiti študiju česa drugega?

STRELEC

Ker bo vaša prtljaga približno deset kilogramov pretežka za letalo, se boste morali odločiti med «Verono» in Enciklopedijo Slovenije.

Ne razmišljajte preveč, sicer se utegne zgoditi, da bo na Brniku ostala garderoba ...

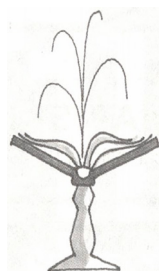
KOZOROG

Ker boste ugotovili, da so vse knjige, ki jih nujno potrebujete ta hip, na razpolago le v potujoči knjižnici, boste nemudoma izdelali načrt, kako priti do njih. Nekaj bo prav izvirnih, odsvetujemo pa vam tistega, ko z rolerji in sidrom na vrvi vozilo pričakate pod trojanskim klancem.

VODNAR

Da se bo podrla nova knjižna polica, bo seveda kriv proizvajalec, ne pa vaša ideja, kako jo sestaviti na povsem drug način, kot piše v navodilih - sploh pa, le zakaj v škatlo tako radi prilagajo deset vijakov, ko vi ponavadi potrebujete le tri, da o vsaj petih odvečnih letvicah sploh ne govorimo???

RIBI

Nejevoljni boste, ker se boste zaradi službenih in študijskih obveznosti morali odpovedati ljubezenskim romanom, vendar pa bo to hkrati ena redkih priložnosti, ko bo imel Amor priložnost izstreliti svojo puščico tudi v vašo smer, ne da bi po pomoti zadel kakšno luč, vazo ali akvarij v vašem stanovanju.

